

Začít můžeš vždycky!

Známý kazatel a evangelista D. L. Moody (1837-1899) učinil pozoruhodné vyznání: „Prosil jsem o větší víru, a domníval jsem se, že jednoho dne na mne sestoupí a osvítlí mě. Ale víra nepřicházela. Až jsem jednou otevřel 10. kapitolu Pavlova listu do Říma, kde jsem se dozvěděl, že víra je ze slyšení a zvěstování Božího slova. Proto jsem ke svým denním modlitbám o víru přidal i denní čtení Písma. A tak se má víra opravdu zrodila a od té chvíle rostla.“

Nebývalé tempo moderní doby a k tomu stále otevřené kanály sdělovacích a komunikačních prostředků jsou příčinou, že v denním životě nás křesťanů zůstává stále menší a menší prostor pro Bibli.

Při nedávném širokém průzkumu realizovaném mezi křesťany v USA se ukázalo, že z několika tisíců dotázaných pouze osm procent čte každý den Bibli, a více než padesát procent ji nečte vůbec. Lidé většinou odpovídali, že jim stačí, když pravidelně navštěvují bohoslužby, kde se Bible čte.

V souvislosti se zmíněným průzkumem uvedl jistý provozovatel oblíbeného fit-centra zajímavou poznámku. Zjistil totiž, že v jeho fit-centru se každý rok dvakrát na přechodnou dobu výrazně zvýší počet návštěvníků. Nejvíce jich přichází po Novém roce a o něco méně na začátku každého školního roku, po dovolených. Podnětem pro tento dočasný nárůst jsou předsevzetí, s nimiž klienti vstupují do nového období. Opakovaně se rozhodují, že začnou „nový život“, že shodí pár přebytečných kil a že tak udělají něco pro své zdraví. Jsou to předsevzetí, která si lidé dají, ale brzy je opouštějí.

Ve světle uvedeného zjištění jsem si uvědomil, že i já jsem takový návštěvník Božího „fit-centra“. Je pravda, že se Bibli stále zabývám. Čtu knížky, které na Bibli poukazují, připravuji kázání nebo píšu rozličné články, přičemž mám Bibli v ruce. Ovšem přitom mě vždy vede snaha sdělit něco někomu druhému – posluchači nebo čtenáři. A v tomto snažení zapomínám, že Pán Bůh chce každý den důvěrně sdělit něco i mně.

Na začátku letošního roku jsem si předsevzetí nedal, ale teprve nyní jsem se rozhodl, že se po delší době vrátím ke svému někdejšímu zvyku, že budu opět číst Bibli *jen pro sebe* – a každý den. Do Božího „fit-centra“ je možné přihlásit se kdykoli. Důležité a účinné je vytrvat.

Aby se mi to podařilo, tak si připomínám pět dobrých rad, které mi kdysi jeden přítel a zkušený „písmák“ dal:

- (1) Dej si časový cíl, do kdy celou Bibli přečteš. (Nejosvědčenější je jeden rok.) Bez stanoveného cíle se většinou celý plán zhroutlí.
- (2) Svůj stanovený cíl „zveřejni“. Řekni o něm svým nejbližším v rodině nebo přátelům. Především zpočátku to pro tebe bude určitá pobídka, abys to nevzdal.
- (3) Snaž se získat pro stejný plán někoho ze svých blízkých nebo přátel. Budete se vzájemně povzbuzovat a při rozhovorech s nimi se vám otevrou nové oblasti k diskuzi.
- (4) Pořid' si záznamník, do kterého zapisuj, kolik času jsi jednotlivým knihám věnoval (tzn. od kterého a do kterého data jsi knihu četl.) Praxe ukazuje, že některé knihy přečteš „jedním dechem“ (např. knihu Exodus), zatímco u jiných knih (Jób, Žalmy, Přísloví nebo novozákonní

epištoly) se zastavíš na delší čas.

- (5) Pamatuj, že čtení Bible je podstatná část tvého rozhovoru s Bohem. V Písmu k tobě promlouvá Bůh, kterému ovšem nejde o pouhý monolog. On čeká na tvoji odpověď. Ta nemusí být dlouhá, ale měla by být odrazem toho, co tě při čtení oslovilo.

Jak už jsem uvedl, tak termín pro novoroční předsevzetí jsem promeškal, ale je dobré, že v Božím „fit-centru“ můžu začít kdykoli. Jde jen o to vytrvat. A tak jsem začal později.

Zkusí to někdo se mnou?

Jiří Drejnar